

यूका

सर्वनामयुक्कम् । तस्य चित्तु जिज्ञेय
समानि रूपाणि । (एकविंशतिविभक्तिषु तस्य
रूपाणि ।) यथा । त्वम् १ युवाम् २ यूयम् ३ ।
त्वाम् ४ युवाम् ५ युष्माकम् ६ । त्वया ७ युवाभ्याम्
८ युष्माभिः ९ । तुभ्यम् १० युवाभ्याम् ११
युष्माभ्याम् १२ । त्वत् १३ युवाभ्याम् १४ युष्मात् १५ ।
तव १६ युवयोः १७ युष्माकम् १८ । त्वयि १९
युवयोः २० युष्मात् २१ । (द्वितीयाचतुर्थी-
यष्टीनामेकवचनद्विवचनबहुवचनविभक्तिषु तस्य
रूपान्तराणि यथा । द्वितीयेकवचने त्वा ।
चतुर्थीयष्टीरेकवचने ते । आसां द्विवचने वाम् ।
आसां बहुवचने वः । श्लोकपादे वाक्यादौ
च-वा-ह्य-ह्य-यव-शब्दयोगे अदर्शनायद्वयप-
धातुयोगे च न स्युः ।) इति आकरणम् ।
यथा,—

“युष्मात्तत्ते खञ्जनगञ्जनाणि ।

शिरो महीयं यदि याति यातु ।

नीतानि नाशं जनकात्मजायं

दशाननेनापि दशाननाणि ।”

इति सुक्तिवादे गदाधरः ।)

यू. स्त्री, यूपः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ६८ ।

यूकः, पुं. (यौतीति । यु + “अजियुधुभीभ्यो

दीर्घञ् ।” उणा० ३ । ४७ । इति कन्

दीर्घञ् ।) मनुकुब्जः । इति जटाधरः ।

(यथा, सुश्रुते छत्रस्थाने ३१ अध्याये ।

“यूका ज्जाटमयानि वणिं नाश्रानि वायसाः ।

येषां वापि रतिर्नास्ति यातारस्ते यमालयम् ।”)

यूका, स्त्री, (यूक + क्तिङ् टाप् ।) मनुकुब्जः ।

यूनी इति उज्ज्व इति च भावा । तत्पर्यायः ।

केशकीटः २ खेदजः ३ वटपदः ४ । इति

राजनिर्घण्टः । पाक्षी ५ बाणजमिः ६ । इति

जटाधरः । (यथा, मनी १ । ४५ ।

“खेदं दंशमशकं यूकामलिकमनुकुब्जम् ।

उग्रमक्षीपलायन्ति यक्षान्त् किचिदीदृशम् ।”

क्रिमिविशेषः । तद्वयथा,—

“नामतो विंशतिविधा बाह्यास्तत्र मनोज्ञाः ।

तिजप्रमाणसंख्यानवर्गाः केशान्तराशयाः ।

बहुपादाश्च स्रग्माश्च यूका लिङ्माश्च नामतः ।

द्विधा ते कीटपिङ्काः कङ्कगङ्कान् प्रकुर्वते ।”

इति माधवकरसंयहोतवनिचये क्रिम्यधि-

कारे ।

“क्रिमयो द्विविधाः प्रोक्ता बाह्याभ्यन्तरसम्भाः ।

नाह्या यूकाः प्रविद्धाः स्युः किशुलकास्तथा-

न्तराः ।

सप्रधा हि भवेद्वाह्याः बहुधा चान्तःसमुद्भवाः ।

तेषां वक्ष्यामि संभूतिं बाह्यानाभ्यन्तरे वृत्ताम् ।

रूपादिति वजात् खेदाचिन्तया शोचनादपि ।

कषधातुसमुद्भवास्तौत्स्या यूका भवन्ति हि ।

यूकाः लब्धाः पराः श्वेतासृतीयाश्चमैवि

क्षिताः ।

स्रग्मातिविक्टा रूपाश्चमैभाश्चमैयूकिकाः ।

चतुर्थी विह्वली नाम वत्तुका नृजसम्भवा ।

यूधम्

मनुकुब्जाद्याश्च पञ्चम्यो बाह्योपदवकारिणः ।
यूका मस्तकसंस्थाने श्वेता वक्षनिवासिनी ।
चर्मयूका नेत्रचर्मै रुद्धो रोमणि यष्टिका ।”
इति हारीते चिकित्सितस्थाने पञ्चमेऽध्याये ।
यूकानाश्रयौघं यथा, कामरवे ।

“विद्वङ्गम्योत्पन्नकल्कयोगात्

गोमूत्रचिह्नं कटुतेजमेतत् ।

अभ्यङ्गयोगेन शिरोरुहायां

यूकादिकीचाप्रचयं निहन्ति ।

गोमूत्रेण वनामूलकेषु यूकानिवारणः ।

पारदं मह्येभिर्मल्लक्यधुसूत्रजम्बैः ।

नागवल्लीद्वेष्वाय वस्त्रस्त्र्यं प्रलेपयेत् ।

तद्दह्यं वेष्टयेन्नौ धार्यं यामचयं तथा ।

यूका पतन्ति निःशेषान्तकामात्र संश्रयः ।

दिनिशानवनीतेन वेपाक्षौलौ प्रकलुप्तम् ।

नीलोत्पलं तिलं यदि सधपं नागकेशरम् ।

धात्रीफलं समं पिष्ट्वा वेपो यूकाविनाशनः ।

निशागन्धकगोमूत्रं विद्वङ्गकटुतेजकम् ।

पारदेन समं मह्यं वेपो यूकानिवारणः ।”

इति केशस्थ यूकादिनिवारणम् ।

परिमाणभेदः । यथा, मार्कण्डेये । ४६ । ३७ ।

“परमाहः परं छत्रं चरैरुर्महोरजः ।

बाणायचैव निष्काच यूकां चाय यवोदरम् ।”)

यूतिः, स्त्री, (यु + “कृतियूतिनृतिवातिहेतिकीर्त-

यञ् ।” ३ । १६७ । इति क्तिन् निपातनाद्दीर्घ-

त्वञ् ।) मिश्रणम् । इति सुम्बनोद्यकार-

णम् । (यथा, भट्टिकाये । ७ । ६६ ।

“करोमि वो बहिर्युतीन् पिबन्धं पाणिभि-

र्दशः ।”)

यूयं, स्त्री, (यु मिश्रणे + “तिथृष्टगूययप्रोथाः ।”

उणा० २ । १२ । इति यक्प्रत्ययेन निपाति-

तम् ।) सजातीयसमूहः । इत्यमरः । २ । ५ । ४१ ।

(यथा, रामायणे । २ । ५४ । ४१ ।

“तच्च कुञ्जरयूयानि नृगयूयानि चैव हि ।

विचरन्ति वनान्तेषु तानि द्रक्ष्यसि राघव ।”)

यूयनाथः, पुं, (यूयस्य नाथः ।) वन्यकरिणां

समूहस्य ईश्वरः । तत्पर्यायः । यूयपः २ ।

इत्यमरः । २ । ८ । ३५ ।

यूयपः, पुं, (यूयं पातीति । पा + कः ।) अरण्य-

हृत्तिना प्रधानम् । इति शब्दरत्नावली ।

(यथा, श्रीमद्भागवते । ६ । १५ । २८ ।

“बोरमादाय परशुं सत्तूयं वर्मकामुकम् ।

अन्वधावत् दुर्मैषो नृगेन्द्र इव यूयपम् ।”

प्रधानमात्रे च । यथा, महाभारते । १ । १८५ ।

“राजा पाकुर्महोरण्ये नृगबाननिषिविते ।

चरन् मेघनधर्मैस्तं ददृशे नृगयूयपम् ।”)

यूयधरः, पुं, (यूयादृधरचजितः ।) यूयात्

यजायितव्यः । इति शब्दमाणा । (यूय-

धरमात्रे, चि । यथा, श्रीमद्भागवते । ४ ।

२८ । ४६ ।

“वदा गोपकमेताद्वातुसायं पलुरर्षेती ।

आधीतु संविषद्वदा यूयधरा नृगी यथा ।”)

यूपः

यूयिका, स्त्री, (यूयं पुण्यष्टमस्या अस्तीति । यूय
+ ठन् । टाप् ।) पाठा । इति राजनिर्घण्टः ।
अस्मानकः । इति मेदिनी । कै, १४४ । पुण्य-
विशेषः । युं द पुण इति भाषा । (यथा, मेघ-
दूते । १ । २८ ।

“विश्रान्तः सन् ब्रजवननदीतीरजातानि विचिन्

उद्यानानां नवजनककैर्यूपिकाजानकानि ।”)

तत्पर्यायः । गविका २ अन्वडा ३ भागधी ४ ।

सा पीता चेत् हेमपुष्पिका । इत्यमरः । २ ।

३ । ७१ । यूथी ५ प्रहसनी ६ । इति चिकित्सा-

शेषः । शिखिचिनी ७ वाचनी ८ । इति

रत्नमाणा । बाणपुष्पिका ९ बहुगन्वा १०

भृङ्गानन्दा ११ । अस्या गुणाः । खादुत्वम् ।

शिश्नरत्वम् । शकैरार्तिपितृदाहृत्वाणाना-

त्वग्दीपनाशिलञ्च । इति राजनिर्घण्टः ।

अपि च ।

“यूथीयुगं हिमं तिलं कटुपाकं चरं जघ्नु ।

मधुरं तुवरं हृत्वां पित्तं कषवातजम् ।

ब्रह्मसुखदन्तादिशिरोरोगविषापहम् ।”

इति भावप्रकाशः ।

(तथा च सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ४५ अध्यायः ।

“पटोन्नयेनूतनविषययूयिका

वटातिसुताङ्गुरमिन्धवारणम् ।”)

यूथी, स्त्री, (यूय + अश्रयाद्याच् । ततो ङीष् ।)

यूयिका । इति शब्दरत्नावली ।

यूथीनः, पुं, (यूयं पातीति । यूय + कः ।)

यूयपः । इति शब्दचन्द्रिका ।

यूनिः, स्त्री, योगम् । मिश्रणम् । इति विद्वान्त-

कौस्तुभे ।

यूनी, स्त्री, (युवन् + ङीष् । “नयुवमद्योगाम-

तद्विते ।” ६ । ४ । १३३ । इति वल्य उलम् ।)

युवती । इति शब्दरत्नावली । (यथा,—

“यूनी काममयी दुनोति हृदयं वैश्वभवा-

दधुः ।”

इति कणापे नयुवमद्योगाचेति खने कुञ्चनः ।)

यूपः, पुं स्त्री, (यौति मिश्रयतीति । यूयते युञ्जते-

श्चिन्मिति ऋग्भाष्ये सायणः । १ । ५ । १ । ४१ ।

यदा, यु + “कुपुष्पां च । उणा० १ । २७ । इति

पः दीर्घत्वञ् ।) यश्च पशुवन्धनकाष्ठम् । इत्य-

मरः । २ । ४ । ४१ । तस्य परिमाणादिर्मर्यादा ।

स्तुती ।

“चतुर्हस्तो भवेद्यूपो यश्चतुश्चतुस्रवः ।

वत्तुनः शोभनः खूनः कर्तव्यो वृषभौघिकः ।”

भवित्ये ।

“विस्त्रस्य वज्रजस्रैव कनौ यूपः प्रशस्त्यते ।”

इति सामवेदिहोतृवर्गैतत्तम् ।

यूपः, पुं, (यु + पः । दीर्घञ् ।) अयस्त्वम् । साम-

स्तम्भः । इत्युकारिकोपः । (यथा, रघुवंशे । ६ । १८८ ।

“संयामनिर्विष्टसहस्रबाहु-

रटादशहोमनिखातयूपः ।

अनन्यसाधारकराणशब्दो

बभूव योनी किञ्च कार्त्तवीर्यः ।”)